

Pébániai Hírlevél

Elbúcsúztunk Ferenc pápától

Közhely már a történet, hogy 2013-ban, a pápa lemondása után az amúgy a nyugdíjra készülő Bergoglio bíboros menyire nem számított rá, hogy megválasztják. Megvette a retúrjegyet Rómából vissza Buenos Airesbe, hiszen dolgozószobájának asztalán ott várta húsvéti beszédeinek kézírata, amelyet a konkláv végeztével folytatni tervezett.

„Még hogy piros cipő? Nem, köszönöm. Ortopéd cipőt hordok, mert enyhén lúdtalpas vagyok. (...) Két nappal később azt javasolták, cseréljem le a nadrágomat egy fehérre. Megmosolyogtattak. Azt feleltem, hogy nem öltözöm fagyaltárus-jelmezbe” – ez a pápává választása napjáról szóló visszaemlékezése.

Önéletrajzában szórakoztatóan írja le saját fogalmatlanságát, amikor sorra lépnek oda hozzá a pápaválasztó bíborosok, ő pedig minden célzást a saját esélyeire viccnek gondol. Aztán felszállt a fehér füst, és a latin nyelvű felkonf után a mosolygó, megilletődött Ferenc a nép nyelvén, a lehető legegyszerűbben köszöntötte a tömeget: Buona sera!

Ez az egyszerűség, közvetlenség lett a védjegye. Ettől a naptól fogva olyan embert látott a világ Szent Péter székében, aki bárkivel szóba áll és megcsókolja mások lábát, aki bocsánatot kér és tud önkritikus lenni, aki nevetségessé teszi a limuzinba ülő politikusokat a kis Fiatjával, de tud magán is nevetni. A környezetében dolgozók név nélkül sokszor beszéltek róla, hogy tudott ő autoriter és türelmetlen is lenni, de ez a nyilvános imidzs akkor is üdítően hatott egy befeszült világban. Pápaként azt hiányolta, hogy nem ehett pizzát, és aki szeretett a Vatikánban tangót hallgatni. Ferenc nemcsak a vatikáni bürokráciát reformálta meg (nagynehezen), hanem ledöntötte a régi tabukat és bátorította a korábban lezártnak minősített viták újranyitását is. Ezért is élesztette fel a szinodalitás hagyományát, amely a hívek legszélesebb körét is próbálta bevonni az egyház jövőjéről való gondolkodásba. A pápa olykor nyílt konzervatív nyomásnak volt kitéve a társadalmi igazságosság támogatása és a kultúrharc elutasítása miatt. „Jobban szeretek egy düledező, sérült, koszos egyházat, amely az utcán létezik, a füledt, bezártságba belebetegedett, és a saját biztonságába görcsösen kapaszkodó egyháznál.”

Ferenc pápa sokakat megbotránkoztatott, amikor a szokásos udvarias frázisokon túllépve állt ki az elesettek mellett. Már a névválasztása is Szent Ferencre és a szegényekre utal, és ezt olyan gesztusok követték, mint hogy a vatikáni palotából hajléktalanszállót csinált, ahol együtt evett azokkal az emberekkel, akik előtte évekig az apostoli palota előtt aludtak a földön.

„nem a legjobbak közössége vagyunk; nem, mindannyian bűnösök vagyunk, de meghívottak vagyunk, úgy, ahogy

vagyunk. Mindenki a saját nyelvén ismétlje velem együtt: „Mindenki, mindenki, mindenki!” [ismétlik] Még nem hallható! „Mindenki, mindenki, mindenki!” És ez az Egyház, mindenki Anyja. Mindenki számára van hely. Az Úr nem ujjal mutogat, hanem kitarja a karját.

Magyarországi látogatása során Ferenc ellátogatott a VIII. kerületi Rózsák terén álló templomba, ahol többek közt a szendrőládi roma kórus is zenélt neki. A cigány muzsikuskok a templom szélén álltak, a padsorokban ülők nagy része nem is láthatta őket. Ám a Szentatya megkérte kísérőit, hogy kerekesszékekkel tolják őt oda.

A világ legjelentősebb vallási vezetője és az apró borsodi faluból érkező zenészek találkoztak – és megtörtént a csoda. Bármerre jár a föld kerekén, a pápának mindenhol milliók kérik az áldását. A szendrőládi romák nem kérték – ők áldották meg az idős, beteg egyházfőt. Körbeállták, és felémelt kézzel, Áron próféta szavaival kérték rá Isten áldását. Ezek az egyszerű emberek megértették, amit olyan kevesen fogtak fel, pedig a pápa számtalanszor kért: „Imádkozatok értem.”

A szendrőládi romák sírtak. Sírt Ferenc is. Ez a perc megértette velünk, hogy lehet akárhány tévedése vagy aránytévésztése, ez az ember az Úr jelét viseli magán.

A Santa Maria Maggiore-bazilika előtti lépcsősoron negyven „barátja” várta az elhunyt pápát, olyan hajléktalanok, szegények, engedéllyel néhány órára elengedett elítéltek, akikkel Ferenc pápa az utóbbi tizenkét évben közeli kapcsolatba került. Egy-egy szál fehér rózsát tartottak a kezükben, ami lisieux-i Szent Teréz virága volt. Ferenc pápa is ezt vitte április 12-én, amikor utoljára járt a Santa Maria Maggiore-bazilikában.

Alleluja, Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!

Én vagyok, ne féljete!

Krisztus világhossága!

Húsvétvasárnapi bevonulás a minisztránsokkal

Húsvétvasárnapi Feltámadási körmenet a városi fúvószenekarral

(képek: Fr. Rafael)

Hirdetés

Ma (holnap) az **Isteni Irgalmasság** vasárnapja van. Ezen a napon teljes búcsú nyerhető a szokásos feltételek mellett.

Április 28-án és 30-án a 9 napos gyászydőben a reggel ½ 7-kor **gyázmisé**t mutatunk be elhunyt Ferenc pápáért.

Május 1.-jén 18.00-tól 2.-a 18.00-ig a havi **egésznapos szentségimás** lesz templomunkban.

Május 3-án szombaton, délelőtt a 10.00 órai szentmisében a székesegyházban Dr. Székely János megyéspüspök úr akolitussá avatja **Dr. Gyenese Balázst**, egyházközségi képviselőnket.

Május 3-án 16.00 **ovis mise** lesz újból a húsvéti szünet után.

Május 5-én a 9.00 órai szentmisét az **új pápa megválasztásáért** ajánljuk fel.

Május 9-én délután 15.30-kor **elsőáldozás előtti gyónási alkalmat** és főpróbát tartunk a szülőknek és a gyerekeknek a templomban.

A május 24.-i **plébániai zarándoklatunkra** még van kb. 10 hely. Még ezen a héten jelentkezhetünk.